

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam,
van 31 januari 2013 in zaak nr. 13/01251 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie.

Procesverloop

Bij besluit van 10 januari 2013 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 januari 2013 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1.1. In de eerste grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft nagelaten te reageren op zijn beroepsgrond dat ten onrechte aan de maatregel van bewaring ten grondslag is gelegd dat hij meerdere malen om een verblijfsvergunning heeft verzocht, nu hij voor zijn inbewaringstelling slechts eenmaal om asiel heeft verzocht. De rechtbank is bovendien voorbij gegaan aan zijn betoog dat gelet hierop enkel de gronden dat hij niet over een vaste woon- of verblijfplaats en voldoende middelen beschikt overblijven en dat deze gronden de maatregel niet kunnen dragen, aldus de vreemdeling.

1.2. Uit de ter zitting van de rechtbank overgelegde pleitnotitie van de vreemdeling blijkt dat hij voormelde beroepsgronden daar heeft aangevoerd. De rechtbank had deze beroepsgronden derhalve moeten betrekken bij haar beoordeling. De vreemdeling klaagt dan ook terecht dat de rechtbank, in strijd met artikel 8:69 van de Awb, ten onrechte niet is ingegaan op vorenbedoelde beroepsgronden.

De grief slaagt.

2. Het hoger beroep is reeds hierom kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen de vreemdeling voor het overige aanvoert, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 10 januari 2013 beoordelen in het licht van de daartegen voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

3. Aan de maatregel van bewaring is ten grondslag gelegd dat het belang van de openbare orde de bewaring vordert omdat de vreemdeling:

- a) meerdere aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning heeft ingediend die niet tot verlening van een verblijfsvergunning hebben geleid;
- b) geen vaste woon- of verblijfplaats heeft;
- c) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Ter toelichting op deze gronden heeft de staatssecretaris in de maatregel van bewaring vermeld dat de vreemdeling door het indienen van meerdere aanvragen blijk geeft niet voornemens te zijn te vertrekken. Voorts heeft de staatssecretaris toegelicht dat de omstandigheid dat de vreemdeling geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, maakt dat hij zich onttrekt aan het toezicht en de voorbereiding van zijn vertrek en de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert. Door zijn verblijf zonder bestaansmiddelen heeft de vreemdeling bovendien een onwettige situatie laten ontstaan, waardoor onttrekking aan het toezicht meer aannemelijk is dan het vertrek van de vreemdeling, aldus de staatssecretaris in deze toelichting.

4. In beroep heeft de vreemdeling betoogd dat de grond dat hij meerdere aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning heeft ingediend die niet tot verlening van een verblijfsvergunning hebben geleid, ten onrechte aan de maatregel ten grondslag is gelegd.

4.1. Nu onbetwist is gebleven dat de vreemdeling ten tijde van de inbewaringstelling slechts eenmaal een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning had ingediend die niet tot vergunningverlening heeft geleid en dat de opvolgende asielaanvraag dateert van na de inbewaringstelling, is er geen sprake van de omstandigheid dat de vreemdeling ten tijde van de inbewaringstelling meerdere aanvragen heeft ingediend die niet tot verlening van een verblijfsvergunning hebben geleid. Derhalve kon deze grond niet aan de maatregel ten grondslag worden gelegd. De beroepsgrond slaagt.

5. De vreemdeling heeft voorts aangevoerd dat de in de maatregel vermelde gronden de inbewaringstelling onvoldoende rechtvaardigen nu alleen inbewaringstelling plaats kan vinden indien het risico op onderduiken kan worden teruggevoerd op het gedrag van de vreemdeling en dat het niet beschikken over een vaste woon- of verblijfplaats en het niet beschikken over voldoende middelen van bestaan, niet kunnen worden beschouwd als een vorm van gedrag als hier bedoeld.

5.1. De gronden dat de vreemdeling ten tijde van de inbewaringstelling geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, zijn door de vreemdeling niet weersproken en zijn derhalve op zichzelf terecht aan de maatregel ten grondslag gelegd. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 25 april 2012 in zaak nr. 201202147/1/V3; www.raadvanstate.nl) zijn deze twee gronden evenwel niet van dien aard dat hieruit op zichzelf dan wel in samenhang gezien reeds volgt dat de vreemdeling zich aan zijn uitzetting zal onttrekken of dat hij de voorbereiding van de terugkeer of de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert. Een nadere op de persoon van de vreemdeling betrekking hebbende toelichting is vereist.

In dit geval is de door de staatssecretaris in de maatregel van bewaring gegeven toelichting te algemeen van aard en daarom onvoldoende om aan te nemen dat de vreemdeling zich aan zijn uitzetting zal onttrekken of dat hij de voorbereiding van de terugkeer of de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert. De vreemdeling heeft derhalve terecht betoogd dat de in de maatregel vermelde gronden de inbewaringstelling onvoldoende

rechtvaardigen.

De beroepsgrond slaagt. De maatregel is van aanvang af onrechtmatig.

6. De Afdeling zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 10 januari 2013 gegrond verklaren. De vrijheidsontnemende maatregel dient te worden opgeheven. Aan de vreemdeling wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 na te melden vergoeding toegekend over de periode van 10 januari 2013 tot heden, de dag waarop de vrijheidsontnemende maatregel is opgeheven.

7. De staatssecretaris dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, van 31 januari 2013 in zaak nr. 13/01251;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. bepaalt dat de vrijheidsontnemende maatregel krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 ingaande heden wordt opgeheven;
- V. kent aan de vreemdeling een vergoeding toe van € 3.225,00 (zegge: drieduizend tweehonderdvijfentwintig euro), ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de secretaris van de Raad van State;
- VI. veroordeelt de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.416,00 (zegge: veertienhonderd zestien euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

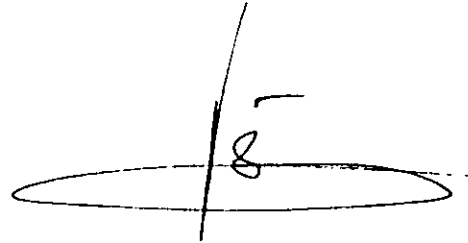
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 februari 2013

480-737.

Verzonden: 19 februari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser